

DOINA COPACIULUI-VERB

foaie verde-n rugi de coastă
înflorit-a-n rai fereastră:
copaciul din țara noastră
zburatu-s-a pe-o măiastră
până în povestea voastră:
Copaciul Hristos de Munte
coaroana-i sângeră-n frunte...

...scăpărăm și scăpărăm
la miez de văzduh intrăm
la miezul de Dumnezeu
unde doarme Duhul greu
în valea fântânilor
pe vara păunilor

și cântăm din stea în stea
bulgăraș din soartea mea
și cântăm din brad în aștri
vădim nimburi de sihaștri:
cātu-i lumea de ierboasă
preface gândul în coasă
cātu-i valea de sulfină
tocma-n munte e lumină
unde Maica tot suspină...

„-de ce suspini – Maică Sfântă
de ce-n pisc ți-e vorba frântă?”

...a răspuns un glas ușure
din volbura de pădure
lacrimă de lacrimă
prefăcute-n patimă:

„-...un copaci s-a-nluminat
păsările au zburat
corbii s-au încrucișat
craca i s-a-ncenușat
cenușa s-a spulberat:
vorbele pe râu s-au dus
cătrefe-apus – tot cătrefe-apus...”

...a rămas doar o scânteie
fagure de sfânt' femeie:

„...fiul meu – copaciul meu
fiul meu și stihul meu
cheamă-ți maica – cheamă-ți frații
să-nlumine iar Curații
cheamă Duh de Mătrăgună
cuvintele se răzbună:
se răzbună în izvoare
să ardă mierea în floare
se răzbună-n cruci de vânturi
sare foc din miez de scânduri
se răzbună-n frunți de munți
de se-arată zei cărunți...”

„-nu mai plânge – Maică-a Lumii:
arde-n pisc Stihia Strunii
și pogoară drept din Lună
Rege Verb și Zâna Bună...!”

...din plugari stihuitori
ard heruvii peste nori
brazii toți și-au pus cunună
...nu se plânge-n zbor de strună...

Adrian BOTEZ